

Sygnatura akt: I C 179/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Ludmiła Dulka - Twarogowska

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2021 roku w Wąbrzeźnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **K. D.**

przeciwko: (...) **S.A. z siedzibą w W.**

- o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki K. D. **10.300,00 zł** (dziesięć tysięcy trzysta złotych zero groszy) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od tej kwoty za okres od 21 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz adwokat M. S. prowadzącej Kancelarię Adwokacką przy ul. (...) w B. kwotę **1.148,04 zł** (tysiąc sto czterdzieści osiem złotych cztery grosze) podwyższoną o stawkę podatku VAT, tytułem proporcjonalnej części kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce K. D. z urzędu;
- 4) zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie na rzecz adwokat M. S. prowadzącej Kancelarię Adwokacką przy ul. (...) w B. kwotę **2.451,96 zł** (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) podwyższoną o stawkę podatku VAT, tytułem proporcjonalnej części kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce K. D. z urzędu;
- 5) nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie **559,00 zł** (pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem proporcjonalnej części opłaty sądowej od pozwu poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa;
- 6) pozostałymi kosztami wynagrodzenia biegłych poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa obciąża Skarb Państwa.

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

Sygnatura akt: I C 179/20

POUCZENIE

1. (...)
2. (...)

3. (...) (...)(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...) C;

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)

(...)

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

W., dnia 27 grudnia 2021 r.

Sygn. akt I C 179/20

UZASADNIENIE

W ostatecznie sformułowanym pozwie powódka K. D. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od (...) S.A. z siedzibą w W. kwot: 30.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty oraz 2.300,00 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu (k.3-7, k.48-50, k.130-131, k.63 - protokół rozprawy z 17 listopada 2020 roku, czas zapisu: od 00:03:12).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu (k.38-40, k.147-148).

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu zwykłym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) roku K. D. zamówiła w salonie (...) w B. usługę rozjaśnienia włosów, za którą zapłaciła 300,00 zł. W wyniku błędu fryzjera zabieg ten przeprowadzono przy użyciu nieodpowiednich środków rozjaśniających (zbyt mocnych) i bez przestrzegania czasu ekspozycji produktu na włosach, w sposób niezgodny z aktualną wiedzą, sztuką oraz zasadami fryzjerstwa, ponieważ powódka wówczas straciła ok. 40 cm włosów, które od razu się wykruszyły. Szkoda doznana przez powódkę w wyniku tego zdarzenia wpłynęła negatywnie na jej stan psychiczny. U powódki wystąpiły objawy lękowe i obniżenie samooceny. Obniżone poczucie wydolności psychofizycznej powódki przełożyło się na obniżenie jej satysfakcji życiowej, a proces odbudowy utraconych włosów nie został zakończony. W związku ze zdarzeniem powódka korzystała z pomocy psychologa. W dniu (...) roku u powódki rozpoznano zaburzenia adaptacyjne. Jej aktualny stan psychiczny jest stabilny, lecz zależny w dużym stopniu od okoliczności funkcjonowania na terenie rodziny. W związku z utrzymującymi się następstwami zdarzenia wymaga leczenia w formie psychoterapii ukierunkowanej na obniżenie lęku w sytuacji ekspozycji oraz wzmocnienia akceptacji siebie. Przed zdarzeniem powódka za wynagrodzeniem wyrażała zgodę na wykorzystywanie zdjęć z jej wizerunkiem w celach komercyjnych. (...) w B. posiadał wykupioną polisę ubezpieczeniową w (...) S.A. w W..

Dowody:

- **paragon fiskalny (k.8);**
- **dokumentacja zdjęciowa (k.9-16);**
- **zgoda na wykorzystanie wizerunku (k.24);**
- **zaświadczenie lekarskie (k.25);**
- **dokumentacja zawarta w aktach szkody na płycie CD (k.43);**
- **zeznania świadka T. D. (k.63-63v - protokół rozprawy z (...) roku, czas zapisu: od 00:07:42);**
- **zeznania powódki (k.64-64v - protokół rozprawy z (...) roku, czas zapisu: od 00:24:56);**
- **opinia biegłej z zakresu fryzjerstwa (k.87-100);**
- **opinia biegłej z zakresu psychologii (k.111-114).**

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę osobową związaną ze zdarzeniem z (...) roku. Po przeprowadzeniu postępowania szkodowego nr (...), decyzją z (...) roku pozwany uznał swoją odpowiedzialność za zdarzenie i przyznał powódce kwotę 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, a następnie w kolejnej decyzji z (...) roku odmówił jej dalszym roszczeniom.

Dowody:

- **decyzje pozwanego (k.17, k.21);**
- **wezwanie do zapłaty (k.18-20);**
- **dokumentacja zawarta w aktach szkody na płycie CD (k.43).**

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki okazało się w znacznej części uzasadnione.

W niniejszym postępowaniu powódka dochodziła zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz odszkodowania.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego za szkodę w zakresie będącym przedmiotem sprawy określają przepisy art. 822 i następane k.c. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada zatem na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Adresatem tego świadczenia odszkodowawczego jest osoba trzecia, która doznała uszczerbku majątkowego lub niemajątkowego, jakkolwiek samo zdarzenie wyrządzające szkodę obciąża ubezpieczonego, a nie ubezpieczyciela. Ubezpieczyciel staje się zobowiązanym wobec poszkodowanego z racji umowy wiążącej go z ubezpieczającym. Przesłanką powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego (ubezpieczonego) za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń obejmuje tylko i wyłącznie świadczenie, do spełnienia którego byłby w konkretnym przypadku zobowiązany sprawca. Jak wynika z art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego konieczne jest wykazanie, że za szkodę wyrządzoną powódce ponosi odpowiedzialność

ubezpieczający, natomiast ubezpieczyciel odpowiada w takich samych granicach, w jakich odpowiadałby sprawca szkody.

Okoliczności przedmiotowego zdarzenia, w szczególności, iż jego sprawcą który doprowadził do uszkodzenia włosów powódki, był pracownik zakładu fryzjerskiego posiadającego ubezpieczenie OC w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego, nie budziły wątpliwości i nie stanowiły przedmiotu sporu pomiędzy stronami. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki wyrządzonej powódce szkody, lecz podważał zasadność roszczenia, w sytuacji uprzedniego przyznania jej kwoty 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia, a więc jego wysokość, którą uważał za nadmierną. Ponadto podniósł zarzut 50% przyczynienia się powódki do powstania szkody, z uwagi na wcześniejsze poddawanie się wielokrotnym zabiegom fryzjerskim, co miało wpływ na kondycję jej włosów, a także uważał za nieudowodnione roszczenie o odszkodowanie.

Sąd procedując w zakresie wysokości zadośćuczynienia za punkt wyjścia uznał przede wszystkim ustalenie rzeczywistych następstw zdarzenia z(...)roku.

Z zaświadczenia lekarskiego z (...)roku dotyczącego powódki oraz opinii biegłej z zakresu psychologii wynikało, iż zdarzenie szkodowe wpłynęło negatywnie na jej stan psychiczny. U powódki wystąpiły objawy lękowe i obniżenie samooceny. Obniżone poczucie wydolności psychofizycznej przełożyło się na obniżenie satysfakcji życiowej, a proces odbudowy utraconych włosów nie został zakończony. W związku ze zdarzeniem powódka korzystała z pomocy psychologa. W dniu (...) roku u powódki rozpoznano zaburzenia adaptacyjne. Jej aktualny stan psychiczny jest stabilny, lecz zależny w dużym stopniu od okoliczności funkcjonowania na terenie rodziny. W związku z utrzymującymi się następstwami zdarzenia wymaga leczenia w formie psychoterapii ukierunkowanej na obniżenie lęku w sytuacji ekspozycji oraz wzmocnienia akceptacji siebie. Okoliczności te znajdują potwierdzenie także w wiarygodnych relacjach przedstawionych przez świadka T. D. oraz powódkę.

Z kolei z opinii biegłej z zakresu fryzjerstwa wynikało, iż zabiegi koloryzacji, takie jak z dnia zdarzenia, można przeprowadzać co do zasady na każdych włosach, niezależnie od ich stanu i przeprowadzonych wcześniej zabiegach chemicznych. Natomiast szkoda powódki powstała w wyniku błędu fryzjera, ponieważ zabieg ten przeprowadzono przy użyciu nieodpowiednich środków rozjaśniających (zbyt mocnych) i bez przestrzegania czasu ekspozycji produktu na włosach, w sposób niezgodny z aktualną wiedzą, sztuką oraz zasadami fryzjerstwa.

Opinie biegłych były jasne, pełne, nie zawierały wewnętrznych sprzeczności, zaś autorytet i wiedza osób je wydających nie budziły wątpliwości Sądu. Występujące w opiniach stwierdzenia były poparte rzeczą, logiczną i spójną argumentacją, biegłe wskazały przesłanki swojego rozumowania, a podstawę wnioskowania stanowiły przede wszystkim posiadane przez nie wiadomości specjalne, które w oparciu o zgromadzoną w aktach dokumentację medyczną oraz badania powódki doprowadziły każdorazowo do sformułowania wniosków końcowych, które Sąd w całości podziela. Mając na uwadze wnioski wynikające z opinii biegłej z zakresu fryzjerstwa, Sąd przyjął, iż powódka w żadnym stopniu nie przyczyniła się do powstania szkody.

Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła zarzutów do opinii biegłej z zakresu fryzjerstwa, natomiast pozwany podważał wnioski zawarte w opinii biegłej psycholog, które w ocenie Sądu stanowiły nieuprawnioną polemikę. Biegła w sposób klarowny określiła na jakiej podstawie sporządziła opinię oraz przedstawiła zastosowane metody badawcze. Ponadto kwestia stanu psychicznego powódki związanego ze zdarzeniem szkodowym wynikała nie tylko z opinii biegłej, ale również zaświadczenia lekarskiego oraz zeznań przesłuchanych w sprawie osób.

Zgodnie z art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Art. 445 § 1 k.c. określa, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia należy uwzględnić przede wszystkim nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym. Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną krzywdę poszkodowanego, na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia

psychiczne polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi. Przy tym kwota zadośćuczynienia nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Nie bez znaczenia przy dokonywaniu opisywanej oceny są takie okoliczności, jak np. wiek poszkodowanego i skutki uszkodzenia ciała w zakresie ogólnej zdolności do normalnego funkcjonowania, prognozy na przyszłość, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym, niemożność wykonywania czynności zwykle podejmowanych przez osoby w zbliżonym wieku, a także stosunki majątkowe stron.

W ocenie Sądu na gruncie niniejszej sprawy odpowiednie zadośćuczynienie należne powódce za krzywdę spowodowaną zdarzeniem z (...)roku zamyka się kwotą 10.500 zł.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia wzięto pod uwagę młody wiek powódki oraz stopień doznanej przez nią krzywdy. Przed zdarzeniem powódka trudniła się sprzedażą praw do swoich zdjęć, a długie włosy stanowiły jeden z jej istotnych atrybutów. W wyniku zdarzenia ucierpiał nie tylko wygląd fizyczny powódki, ale przełożyło się to bezpośrednio na jej stan psychiczny, pojawił się problem z akceptacją własnego wizerunku oraz odbioru społecznego. Do chwili obecnej utrzymują się pewne następstwa zdarzenia i w ocenie biegłej psycholog powódka wymaga leczenia w formie psychoterapii ukierunkowanej na obniżenie lęku w sytuacji ekspozycji oraz wzmocnienia akceptacji siebie.

Wskazaną kwotę zadośćuczynienia należy uznać za utrzymaną w rozsądnych granicach, cechującą się współmiernością do doznanej krzywdy i nie stanowiącą źródła wzbogacenia. Jednocześnie tak ustaloną kwotę należało pomniejszyć o 500 zł zadośćuczynienia, które pozwany już wypłacił powódce przed wszczęciem procesu tytułem zadośćuczynienia. W tej sytuacji w pkt 1 wyroku zasądzeniu od pozwanego na rzecz powódki podlegała kwota 10.000,00 wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 21 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty.

Uzasadnione okazało się także roszczenie powódki o zwrot 300,00 zł kosztu usługi fryzjerskiej, która nie została prawidłowo wykonana wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 21 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty.

Natomiast Sąd oddalił dalej idące roszczenie o zadośćuczynienie uznając je za bezzasadne, a ponadto także roszczenie o zwrot kosztów doczepianych włosów, odnośnie którego powódka nie przedstawiła żadnych dowodów dokumentujących poniesienie tego konkretnego wydatku, a więc po przyjęciu, iż nie zostało ono wykazane (pkt 2 sentencji).

Stosownie do art. 98 k.p.c. strona pozwana jako przegrywająca sprawę w 31,89%, obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione w tym zakresie przez niego koszty. Powódce udzielona została pomoc prawna z urzędu, zatem stroną pozwaną obciążają koszty pełnomocnika ustanowionego dla powódki w zakresie uwzględnionego powództwa. Na koszty procesu powódki zasądzone od pozwanego w pkt 3 wyroku w kwocie 1.148,04 zł złożyło się 31,89% wynagrodzenia adwokata ustanowionego z urzędu (stawka minimalna – 3.600,00 zł x 31,89%) powiększone o stawkę podatku VAT. Pozostałą część wynagrodzenia adwokata ustanowionego z urzędu, w kwocie 2.451,96 zł plus stawka podatku VAT, zasądzone na jego rzecz od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie (pkt 4 wyroku).

W pkt 5 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 559,00 zł tytułem proporcjonalnej części opłaty sądowej od pozwu poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa. Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowił art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2021.2257 j.t. ze zm.).

Natomiast w pkt 6 sentencji Sąd obciążył Skarb Państwa pozostałymi kosztami wynagrodzenia biegłych poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa w toku procesu.

Sędzia

Ludmiła Dulka-Twarogowska

Pouczenie: (...) (...)(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...) (...).

W., 02.02.2022 r.

Sędzia Ludmiła Dulka-Twarogowska